

Pastisseria RAGA C/ Major, 105 - Tel. 977 72 03 53 ULLDECONA	ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats C/ Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Avgda. Ramon Salomón, 19 Tel. 977 57 32 15 - ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	l'Antic Molí Restaurant Ctra. Ulldecona a La Sénia, km. 10 Tel. 977 57 08 93 - Mòbil 661 535 187 - BARRI CASTELL	Mobles A R N A U C/ Sant Lluc, 12 - Major 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
 GRAU Domèstica: Guifré, 13 Tel. 977 720 687 Industrial: Ctra. Tortosa, s/n. Tel. 977 720 620 Fax 977 721 115 43550 ULLDECONA	 JMS ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/ major, 153 - tel./fax 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (tarragona) e-mail: jmselect@tinet.org	 Més de 30 anys d'ins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 ULLDECONA agilitat i gestió immobiliària
 Olga, s.l. Carnisseria AQUÍ BONA CARNI! c/ Major, n° 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carniceriaolga@eresmas.com	 Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antiga Ctra. Vinaròs, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/ Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 ULLDECONA	 INSTITUT DE BELLESA fes goig C/ Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 ULLDECONA	 SAUCH-VILADOT, S.L. Agents d'Assegurances Assessors i Gestors C/ Mestre Hierro, 5 - Tel./Fax 977 72 00 48 ULLDECONA
 BLOC PAPERERIA I REGALS Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA	Col·laboració	 Forn de pa J. CASOLA Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 ULLDECONA

Carrossa del CCR a la desfilada de Festes Majors

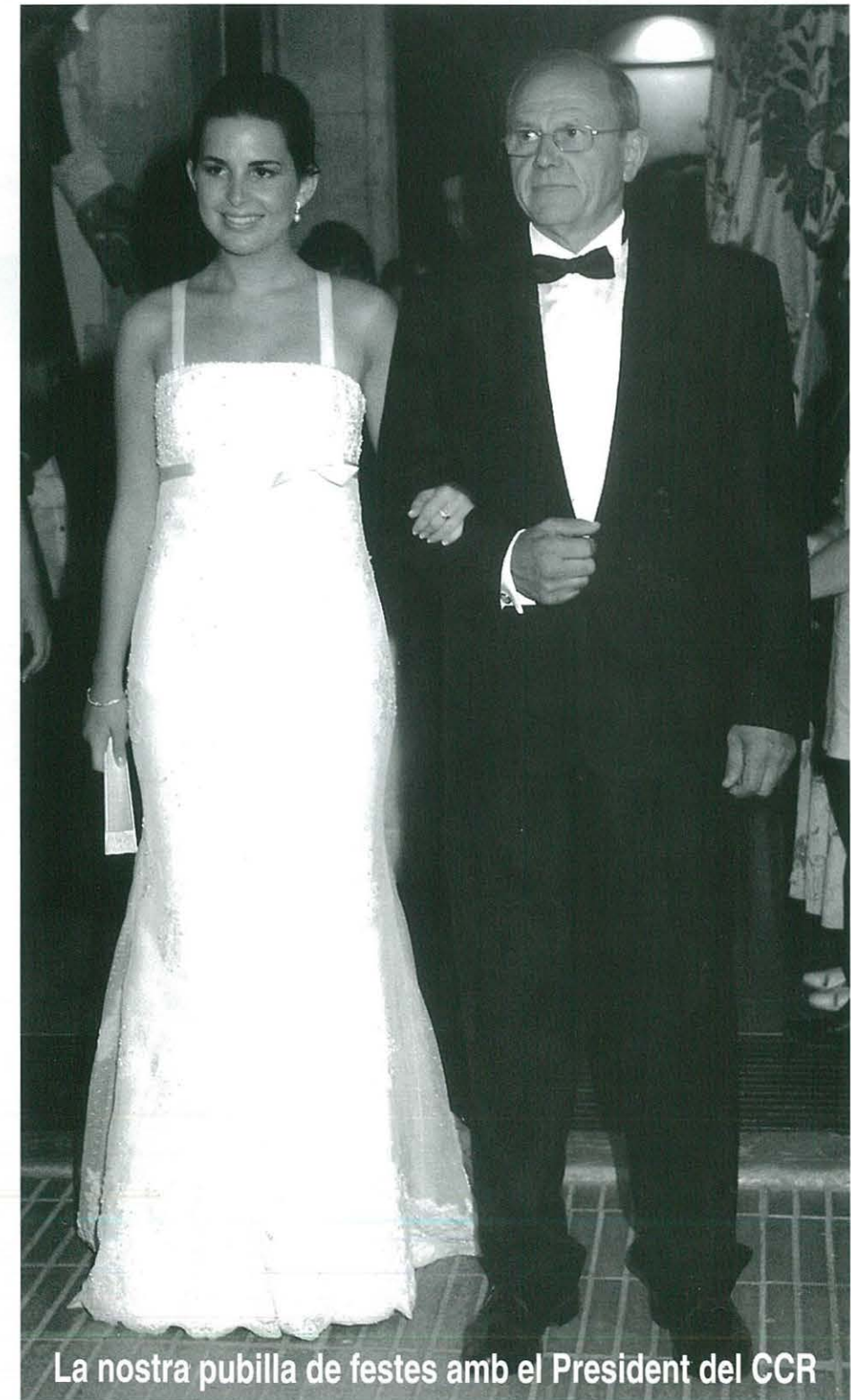

Centre Cultural Recreatiu

JULIOL-AGOST 2008

Preu: 1 €

NÚM. 157

La nostra pubilla de festes amb el President del CCR

ÍNDIX

- Editorial 2
- Activitats del CCR 3-6
- Premis dels Concursos 7-8
- Una representació del Grup de Teatre del CCR a Vilafranca del Penedès 9
- XXXVI Concurs Literari Sant Jordi "La abuela" 2ª part 10-11
- Novetats filatèliques 12-13
- Cartell XXVI Jornades de Teatre 14
- Gastronomia - Racó poètic..... 15

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal

Lluc Fernández Tomàs

Enriqueta Sales Ferré

Jordi Reverté Vergés

Mª Cinta Caballer Meseguer

Carmen Àvila Terzi

DIBUIXOS:

Joan Riba Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve indentificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix:

gràfiques montsià
Cl. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)
e-mail: graf.montsia@terra.es

Editorial

Ja tenim la tardor aquí! I això vol dir que comencen les Jornades de Teatre. Jornades que aquest any estan coordinades per Angelina Pardo, membre de la Junta Directiva i persona molt vinculada amb el món del teatre. Us invitem a assistir-hi i esperem que siguin de l'agrat de tothom i les poguéssim disfrutar com es mereixen.

També informar-los de que el passat cap de setmana una representació del Centre Cultural Recreatiu vàrem assistir a la 18ª Trobada de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya, que aquest any va tenir lloc a Vilafranca del Penedès. Trobada que va estar marcada pel bon teatre i mullada pel vi i el cava, productes protagonistes de la terra.

El proper cap de setmana participem en les Jornades de Teatre que es celebren a Sant Jaume d'Enveja, presentant l'obra que porta per títol "L'estudiant ros". Esperem que sigui un èxit i que el públic s'ho passe molt bé.

JUANJO SANS FORCADELL
President

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

Ja han passat les Festes Majors d'estiu i, com sempre, el CCR ha organitzat diferents activitats i exposicions. Moltes d'elles ja són tota una tradició en el nostre poble i hi participa molta gent. Volem fer-ne un repàs a aquest número de la nostra Revista. Sempre és agradable reviure moments de festa!

Al local de Caixa Tarragona es va fer la **XVII Exposició i Concurs de Maquetes** i també es podien admirar els quadres d'oli de Tere Navarro.

El diumenge dia 24 d'agost es va celebrar el **X Concurs de Pintura Ràpida i Lliure** per a majors de 14 anys. Les obres realitzades es van exposar a la Casa de Cultura. La Junta del CCR està molt satisfeta perquè el nombre de participants i la categoria de les seves obres augmenta molt d'any en any. L'entrega de premis es va fer a la mateixa Casa de Cultura a les 18,00h. Caixa Tarragona i l'Ajuntament d'Ulldecona van col·laborar-hi.

A la plaça de l'Església, el dissabte dia 23 d'agost, tot just començaven les festes, els més jovenets van poder participar en el **XXXVII Concurs de Dibuix Ràpid**. Molts xiquets i xiquetes van demostrar que comptem amb futures promeses del dibuix, plasmant en els seus fulls algunes imatges del poble. Aquesta activitat va comptar amb la col·laboració del Bar Celidoni i de Caixa Tarragona.

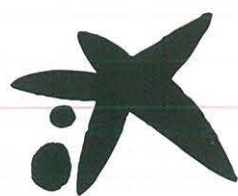

CAJA MADRID

Caixa Tarragona

El dijous, dia 28 d'agost, i seguint la tradició de dedicar aquest dia de la setmana al Castell, va tenir lloc la diada que enguany complia els 20 anys ja que es ve commemorant des de l'any 1988. Un grup de gent de totes les edats es va concentrar a la plaça de la Diputació a les 10,00h. i va pujar a peu fins al Castell. Allí es va fer la **Trobada de Comanadors i una Taula Rodona**. Els infants van poder gaudir d'una visita guiada adaptada al seu nivell i van realitzar després dibuixos i activitats relacionades amb la nostra història.

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

El dissabte, dia 30, a dos quarts d'una del matí, es van lliurar a la Sala de Plens de l'Ajuntament, els **premis** del Concurs de Dibuix Ràpid i del Concurs de Maquetes.

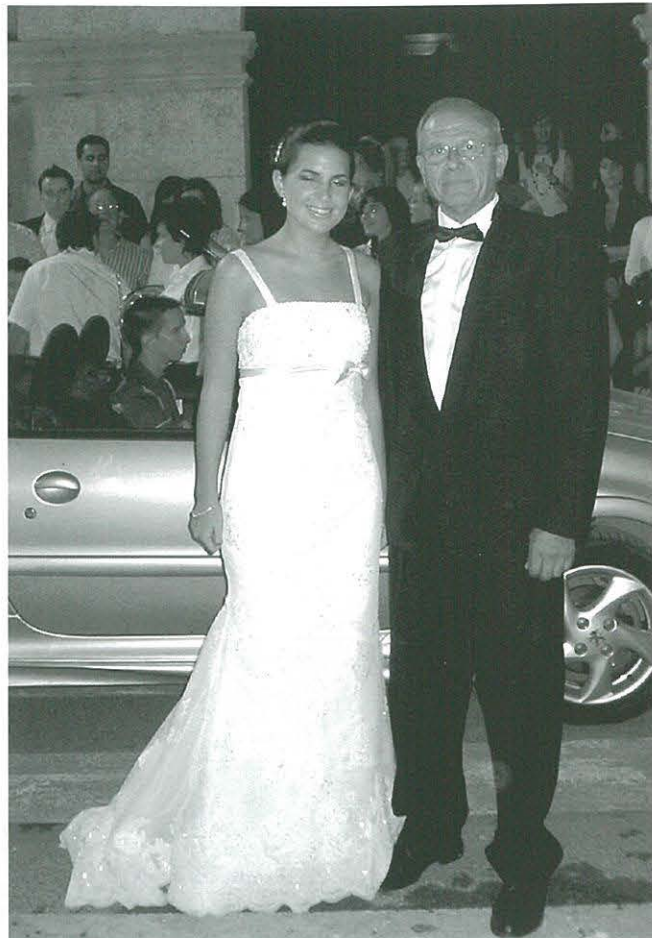
I el diumenge, dia 31 d'agost el CCR va participar en la **Desfilada de Carrosses** que va fer passar una bona estona a tots els jovenets que es van disfressar d'espantaocells i van llançar confeti, serpentines i caramels a la gent que els esperava al carrer.

El dissabte, dia 13 de setembre, Juanjo Sans, president de la nostra entitat i Anna Ausensi, van acompanyar la pubilla del CCR, Maria Fuentes en la **Processó i Ofrena a la Mare de Déu de la Pietat**.

En aquest número de la Revista hi trobareu fotos de totes aquestes activitats i les actes amb els noms dels guanyadors de tots els concursos.

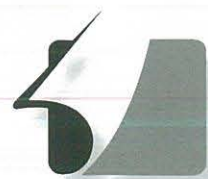

JORNADES DE TEATRE DE TARDOR

Com podreu veure als cartells que ho anuncien, el proper dia 5 d'octubre comencen les XXVI Jornades de teatre de tardor. Enguany el grup de teatre del CCR oferirà com a última representació l'obra "L'estudiant ros" d'Antoni Santos Antolí, el dia 16 de novembre. Hi haurà un total de set representacions i esperem poder comptar amb gran assistència de públic. Les taquilles s'obriran mitja hora abans de cada representació, és a dir a les 18:00 h. El preu de l'entrada serà de 5 € i el de l'abonament per a les set representacions, de 28 €.

Si voleu més informació podeu trucar als telèfons 977 57 31 99 - 977 72 06 82.

PROGRAMES, REVISTES
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
ALBARANS, FACTURES
I TOT TIPUS D'IMPRESSOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS.
PAPER FOTOCOPIADORA.

**gràfiques
montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

PREMIS DEL XXXVII CONCURS DE DIBUIX RÀPID

Categoria A (fins a 5 anys)

Primer premi: Lluç Nofre Agasa
Segon premi: Roc Grau Callarisa
Tercer premi: Lorena Ortiz Fernández
Accèssit: Erik Callarisa Gil
Accèssit: Joan Nofre Agasa

Categoria B (6-7 anys)

Primer premi: Lara de la Orza García
Segon premi: Núria Martínez Tallada
Tercer premi: Àngela Elies Antich
Accèssit: Judit Casanova
Accèssit: Laia Grau Callarisa
Accèssit: Delia Longoni Cabañas

Categoria C (8-9 anys)

Primer premi: Cecília Nofre Agasa
Segon premi: Clara Longoni Cabañas
Tercer premi: Anna Gutiérrez Fonollosa
Accèssit: Paula Riba Bel
Accèssit: Paula Callarisa Gil
Accèssit: Núria Ferré Huet
Accèssit: Alba Roig Muñoz

Categoria D (10-11 anys)

Primer premi: Ivan Ciurana Marco
Segon premi: Ariadna Ciurana Marco
Tercer premi: Didac Fibla Escoto
Accèssit: Alba Martínez Tallada
Accèssit: Albert Pineda Vizcaíno

Categoria E (12-13 anys)

Primer premi: Laura Paredes Fortuny
Segon premi: Marina Cano Muñoz
Tercer premi: Maria Gutiérrez
Accèssit: Mar Luis Vizcaíno

PREMIS DEL X CONCURS RÀPID

MODALITAT OLI I ACRÍL·LIC

- 1r premi donat per l'Ajuntament:
Carlos Cardona Ardanuy
- 2n premi donat per R. Grau, S. L.:
Tito Figueres
- 3r premi donat per Castell Seguros:
Josep Canelles
- 4t premi donat per Montsià Assessors:
Juan Antonio Álvarez
- 5è premi donat per Montsià Ràdio-TV:
Víctor Cardells Tatay
- 6è premi donat per Caixa Tarragona:
Àngel Algueró Borràs
- 7è premi donat per Hotel-Restaurant Bon Lloc:
José Arnau Belén

MODALITAT AQUAREL·LA

1r premi donat per "La Caixa":

Josep López Moreno

2n premi donat per LAGRAMA, S.L.:

Francesc Puell

3r premi donat per Cafè Feliu:

Jordi Pons Casals

4t premi donat per INMAR, S.A.:

Carlos Ballesteros Alcón

5è premi donat per Caixa Tarragona:

Josep Rollán

6è premi donat per Jordi Reverté Vergés:

Jordi Verdés Sans

7è premi donat per Institut de Bellesa Fes Goig:

Justino Serrano

MODALITAT LLIURE

1r premi donat per JJP, S.A.L.:

Tito Figueres

2n premi donat per Grupo Immobiliari Qu@tre:

Juan Antonio Álvarez

3r premi donat per Mª Cinta Valls:

Francisco Oficial Martínez

4t premi donat per San Alfonso:

Ramón Martínez Lluç

Premi al pintor local donat per PRODUCMON:

Mª Dolores Márquez

PREMIS DEL XVII CONCURS-EXPOSICIÓ INTERCOMARCAL DE MAQUETISME

Categoria A - Modelisme Naval

Primer premi: Juan Ramon Foix,
per l'obra HMS Victory.

Categoria B - Modelisme Plàstic

Primer premi: Pedro Javier Segarra,
per la col·lecció de "La Guerra de
las Galaxias"

Categoria C - Modelisme dinàmic

Primer premi: Miguel Anillo,
per l'obra "Salvament Marítim"
Miguel Anillo,
per l'obra "Abeille Flandre"

Categoria D - Vehicles militars

Primer premi: Òscar Ebrí
Segon premi: Juan José Sans

Categoria E - Diorames

Primer premi: Jordi Raga
Segon premi: Òscar Ebrí
Accèssit especial: Òscar Ebrí pels acabats de totes
les obres presentades.

També es va concedir un premi especial per la seva col·laboració a Julio Sansano Roca.

UNA REPRESENTACIÓ DEL GRUP DE TEATRE DEL CCR A VILAFRANCA DEL PENEDEÈS

Hola amics!

Els dies 26 i 27 de setembre vam anar a la divuitena trobada de grups de teatre amateurs de Catalunya, que aquest any s'ha celebrat a Vilafranca del Penedès, terra del cava i del vi. Van ser dos dies molt intensos i divertits en els que es barrejava el teatre amb el cava i el vi.

Tant bon punt hi vam arribar ens esperava una visita guiada a les Caves Nadal, fundades l'any 1943, on ens van fer una demostració de com es veremava anys enrere. Els frares, que llavors cultivaven les vinyes, ens van ensenyar com trepitjaven el raïm. En viu i en directe ens van ensenyar les eines rudimentàries que es feien servir i tot el procés de fermentació fins que s'arribava al cava i al vi que eren boníssims.

La guia de la visita ens va explicar que omplen 400.000 ampolles de vi a l'any, fent barreja de Macabeu, Xarel·lo i Perelada.

També vam baixar a 18,5 metres sota terra on es troben les ampolles mentre maduren i una temporada després del procés.

Al migdia anàrem a Sant Quintí de Mediona, un lloc preciós que té unes fonts i un paisatge molt verd, ideal per a un pic-nic.

Vam dinar al local dels castellers de Vilafranca del Penedès. Tot va estar molt bé, de vi i cava no en vulguis més. A més a més va ser molt emocionant la celebració del 60è aniversari de la colla dels castellers, i tenir l'ocasió de veure'ls actuar tant de prop.

A la tarda vam visitar les Bodegues Torres on ens van donar a tastar vins i caves un altre cop; i després de sopar vam presenciar la representació de l'obra "El capità Ocell".

Diumenge al matí, després d'un bon esmorzar (aquesta vegada sense vi ni cava), vam participar en diversos tallers de teatre, i per acabar la trobada ens van oferir l'obra "Paraules encadenades", en un acte de cloenda que va agradar molt a tothom.

Res més, esperem la propera trobada per poder repetir aquesta bona experiència.

COMISSIÓ DE TEATRE

XXXVI Concurs Literari Sant Jordi - "La abuela" 2ª part

Com us vàrem anunciar en l'anterior número d'aquesta revista, a continuació publiquem la segona i darrera part de l'escrit guanyador de la Categoria D, titolat "LA ABUELA" de Santiago Díaz i Cano, de Gandía.

Escuchaba las bandas, el ronco monolítico golpeo de bombos y tambores en curioso, casi cómico contraste con el agudo, nasal y prolongado quejido de las desafinadas cornetas. Admiraba divertido sus uniformes recargados de charreteras y galones. Observaba sus mejillas infladas, su gesto constreñido y el color de sus rostros ascendiendo, imparable, hacia un rojo encendido cada vez que sostenían una nota aguda y temblona. Al dejar el relevo a la percusión, sus labios delgados mostraban ufanos un anillo blanco en el centro, prueba irrefutable de su entrega y sacrificio.

Casi al final de la procesión, cuando se aproximaba el silencio, Luisito empezaba a ponerse nervioso. Sabía que, dos pasos después, venía su Soledad. Apenas finalizaba el Cristo en la Cruz, Luisito, todavía los pelos de punta por el estruendo de la tamborada fúnebre que acababa de desfilar a un palmo de sus narices, subía a casa pretextando cualquier cosa:

- ¿Eres tú, hijo?.

- Sí, abuela. He venido a dejar los caramelos. Tengo ya muchos y se me caen -se justificaba sin que nadie lo hubiera exigido. Y salía al balcón.

De manera inconsciente presentía que el efecto que le produciría el paso de su Virgen no sería el mismo desde la calle. Se preparaba, tembloroso, para el gran momento.

- ¿Tienes frío, Luisito?. Estás tiritando.

- Un poco.

- Te traeré la bata.

Aprovechaba para lavarse los ojos y orinar. Tenía el tiempo justo, pero quería estar despejado y bien dispuesto para gozar sin trabas del arrebató místico que le esperaba.

Cuando la Virgen, seguida por las autoridades civiles, militares y eclesiásticas, que cerraban la procesión, ya había pasado, él se quedaba un rato mirando al vacío, como el domingo anterior al coche de sus padres, por entre los barrotes de la barandilla.

La abuela, mientras, se llevaba a la tía a la cama y bajaba por las sillas de la calle.

Para Luisito, aquel era el último acto del drama sacro. El sábado y el domingo se celebraban vigiliass y otros eventos religiosos y festivos. Pero los ignoraba. Ni siquiera el encuentro, la mañana del Domingo de Resurrección, en la Plaza Mayor, no lejos de la casa, le atraía lo más mínimo. Pese a que tenía fama

de espectacular y luminoso en toda la comarca, para él, su final era mucho mejor.

A partir del lunes de Pascua comenzaba otra semana, otra historia. La pasaría, como cada año, a base de meriendas de mona y chocolate, en casa de los amigos.

Y, como cada año, llegaría el lunes de Sant Vicent. La hora de la despedida.

La hora de la despedida

La mañana de aquel lunes conclusivo la abuela le dejaba más tiempo en la cama. Sabía que habría pasado mala noche. Tratada de algún modo, inútil, ilusorio, de alargar la estancia de Luisito.

Aunque repitiesen el ritual de todos los días, la tristeza les hacía hablar menos y más quedo.

A media mañana la abuela le proponía:

- ¿Me ayudas a hacer el cambio de armarios?.

- Claro, abuela.

Y se ponían manos a la obra.

Subían a la buhardilla, donde el desván. La abuela abría los baúles semivacios, algunas colchas y sábanas en su interior, y las dos hojas de la puerta de un profundo armario empotrado. Sacaba vestidos ligeros, con dibujos floreados, vestidos que jamás Luisito le había visto ponerse. De las ropas se desprendía un suave aroma alcanforado. Al cogerlas, de algunas prendas caía un ramillete de espigas de lavanda y entonces el perfume se hacía más intenso. Luisito tomaba aquellos ropajes de manos de su abuela y los llevaba a su cuarto, contiguo, para depositarlos sobre la cama. Por el camino, los acercaba a su nariz y aspiraba con delectación.

Luego bajaban a la alcoba de las mujeres y hacían lo propio. La tía, mientras, tomaba el fresco en el sofá, junto a la puerta del balcón.

La abuela doblaba con maestría las mantas más gruesas, colocando entre sus pliegues bolas de naftalina, envueltas como engañosos caramelos de olor punzante. A veces, les hacían estornudar.

- ¡Jesús!

- Gracias.

Y entonces reían.

Abrigos, vestidos de invierno, sayas de franela, medias y camisones, tocas de lana, guantes y otras mil prendas insospechadas, desconocidas, iban saliendo del enorme armario negro como una procesión interminable de almas del purgatorio. La abuela se las pasaba a Luisito y éste las depositaba con

delicadeza sobre las camas, tratando de separarlas por conceptos.

Después tomaban las frazadas y las trasladaban hasta el desván. El primer viaje siempre era éste. La abuela le explicaba que era mejor así. De ese modo dejaban para el final los trabajos menos ingratos. Tenía razón: las mantas eran lo peor de todo, por el peso y por el olor insecticida.

Luego la emprendían con el resto de la ropa. La abuela la iba colgando de la barra o depositándola, pulcramente doblada, en los estantes laterales. En ocasiones Luisito, en su afán de ser útil y eficaz, abarcaba demasiada de una vez y, esperando que la abuela acabase de despachar su propia carga, sentía cómo se le agarrotaban los músculos de brazos y espalda. Pero no se quejaba nunca. Le gustaba aquella operación no exenta de estrategia. Además, por unas horas se olvidaba del día que era: el día que sus padres vendrían a llevárselo.

De regreso a la alcoba, pasaban por el cuarto de Luisito y cogían la ropa que habían sacado del *clóset* (la buena mujer soltaba algunas moderneces de esta guisa) para llevarla al armario de abajo; así aprovechaban el viaje. La abuela lo tenía todo planeado.

Cuanto más se concentraban en la faena, más animados estaban.

Repetían los trayectos hasta que no quedaba nada que transportar y, orgullosos, daban por finalizado el trabajo.

Después de comer quedaba el tiempo justo para hacer la maleta y prepararse.

La escena de la partida presentaba identidades y simetrías casi perfectas con la de la llegada: la abuela ofreciendo unas pastas, la madre declinando la invitación y el padre sin decir nada. Ahora, la abuela entregaba y la madre recibía; y la maleta y Luisito bajaban, en lugar de subir.

¿Cómo se ha portado el nene?.

- Bien, mujer. Ya sabes que no da guerra...

- ¡Ay!. Cómo se nota que no lo tienes todos los días- mientras se dirigía en pos de las escaleras.

Ya en el coche, Luisito se pegaba al cristal trasero para despedirse de su abuela hasta el último instante. Se sentía muy triste. De haber sabido lo que era, podría haber estado incluso deprimido. Pero no lloraba, por orgullo. Sin embargo, en su corazón sabía que le hubiese gustado hacerlo más que nada en el mundo.

Perdida de vista la casa, la calle y el barrio, Luisito se aferraba al perfume de espliego que todavía empapaba sus mucosas olfativas. Tratada desesperadamente de llevarse, para su otra vida, siquiera un pedazo de aquel mundo feliz.

Años más tarde se daría cuenta de que, en aquella época, el tiempo no existía para él o, al menos, no como lo sentiría después. Veraneos, cursos,

Navidades o cumpleaños pasaban y, sin embargo, nada de aquello le producía sensación de transcurso. La vida no era secuencia, tan sólo imágenes, cuadros de un retablo que quedaban en su sitio aun cuando uno dejara de prestarles atención.

Únicamente los cambios de armarios en casa de la abuela, con sus efluvios de lavanda entretelada, le hacían sentir que dejaba algo atrás irremisiblemente; intuir, todavía de un modo vago, el verdadero, el inevitable paso del tiempo.

El inevitable paso del tiempo

Aquel año, cuando se despidió de la abuela, Luisito no podía sospechar que jamás volvería a verla con vida.

La abuela se fue sin molestar. En el horno de la esquina, mientras le despachaban el pan, sintió un mareo y cayó como una piedra. Nada más. Una embolia la había fulminado en un segundo, aquella mañana de otoño.

Tal vez si Luisito no hubiese visto el cuerpo delgado de su abuela, envuelto en un sayal, tendida sobre su lecho, los ojos cerrados, las manos cruzadas sobre el pecho, la nariz más afilada que nunca, hubiera seguido indefinidamente esperando que sus padres le enviasen de nuevo a pasar la Semana Santa y la Pascua con ella.

- Parece un pajarito dormido- sollozaba su madre.

Vuela, abuela, vuela- le decía él, llevado de un arrebató entre místico y ñoño, sin saber muy bien por qué.

El salón estaba lleno de gente enlutada que susurraba. Algunos pasaban a la alcoba y rezaban ante el cadáver.

Luisito recordó *las estaciones* que hacían juntos cada Viernes Santo y pensó que tal vez el año próximo sacarían la imagen de la abuela en andas, junto a la de la Virgen. Así ninguna de las dos estaría sola.

Sentía que sus pensamientos, al igual que el ambiente cargado de la cámara, se iban haciendo densos, como si adquiriesen consistencia material.

Desde la mesilla de noche le miraba, inexpresivo, como un ojo arrancado a un gigante, el despertador metálico, grande, que la abuela solía llevar de aquí para allá y al que daba cuerda a menudo. Las manecillas no se movían. Luisito comprendió de golpe.

El retablo estaba incompleto, roto; y era irreparable.

Mientras los hombres bajaban el féretro, con precaución, con peligro, por la estrecha, oscura y empinada escalera, el muchacho le prometió a su abuela que hallaría un modo.

No importaba cómo pero, cada año, volverían a encontrarse, al comienzo de la primavera.

Mesos abril/juny

EUROPA 2008

Fecha de emisión: 23 de abril de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Estucado, engomado y fosforescente.

Tamaño del sello: 40,9 x 49,8 mm.

Tamaño de la hojita: 79,2 x 105,6 mm.

Valor postal: 0,60 euros.

Tirada: 500 mil.

Dintre de la sèrie *Europa* s'ha emès un full bloc denominat *Cartes*, que conté un segell de 0,60 euros.

Un dels sistemes més antics de comunicar-se l'home ha estat mitjançant la carta. Hi ha diferents tipus de cartes: personals, comercials, de procediment administratiu, etc.

Actualment, altres formes de comunicació escrita han sorgit, com els "e-mail" o "correu electrònic" o els missatges SMS.

EXFILNA 2008

Fecha de emisión: 28 de abril de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Estucado, engomado y fosforescente.

Tamaño de los sellos: 28,8 x 40,9 mm.

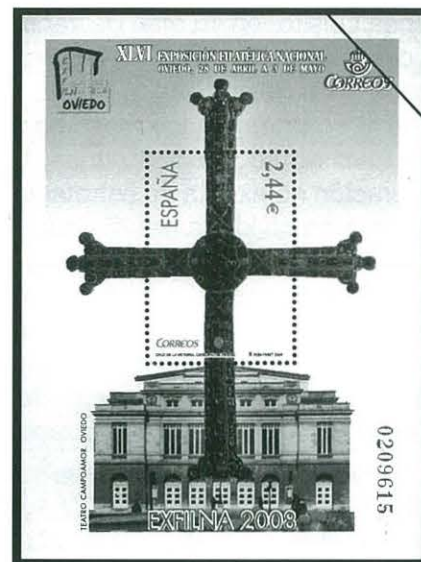
Tamaño de la hojita: 72,9 x 105,6 mm.

Valor postal: 2,44 euros.

Tirada: 500 mil.

El 28 d'abril es va emetre un full bloc dedicat a l'Exposició Filatèlica Nacional *EXFILNA 2008*, que es va celebrar a Oviedo entre els dies 28 d'abril i 3 de maig.

En el segell es reproduïx una imatge de la Creu de la Victòria, que es conserva a la Catedral d'Oviedo. Com a fons del full bloc, una imatge del Teatre Campoamor d'Oviedo.

DÍA DEL SELLO

Fecha de emisión: 5 de mayo de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Autoadhesivo y fosforescente.

Tamaño de los sellos: 28,8 x 40,9 mm.

Valor postal: 0,39 euros.

Tirada: Ilimitada.

Un segell autoadhesiu corresponent a la sèrie *Día del Sello* s'ha emès el 5 de maig. Es reproduïx l'escut que figura a la portada de la Real Ordenanza del Correo Marítimo, expedida pel rei Carles III el 26 de gener de 1777.

Aquesta obra, impresa a Madrid per Antonio de Sancha, forma part del fons antic de la Biblioteca del Museu Postal i Telegràfic de Madrid.

DIARIOS CENTENARIOS: "EL PROGRESO"

Fecha de emisión: 9 de mayo de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Estucado, engomado y fosforescente.

Tamaño de los sellos: 40,9 x 28,8 mm.

Valor postal: 0,31 euros.

Tirada: 1 millón.

El 9 de maig es va emetre un segell de correus de la sèrie *Diarios centenarios* dedicat, en aquesta ocasió, a *El Progreso*, diari editat a Lugo, que aquest any complirà el primer centenari. El segell reproduïx una obra del pintor García Gesto, creada especialment per aquesta efemèride del centenari de *El Progreso*.

JUEGOS Y DEPORTES TRADICIONALES

Fecha de emisión: 16 de mayo de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Estucado, engomado y fosforescente.

Tamaño de los sellos: 28,8 x 40,9 mm.

Valor postal: 0,43 euros.

Tirada: 500 mil.

Dintre de la sèrie *Juegos y deportes tradicionales* el dia 16 de maig es va emetre un segell dedicat en aquesta ocasió al *Levantamiento de piedras*.

La pràctica d'aquest esport es basa en l'aixecament de pedres de diferents formes i grandàries fins a ser carregades al muscle. Un ajudant prepara la pedra en posició correcta per al següent aixecament.

JUEGOS Y DEPORTES TRADICIONALES

Fecha de emisión: 30 de mayo de 2008.

Procedimiento de impresión: Huecograbado.

Papel: Estucado, engomado y fosforescente.

Tamaño de los sellos: 28,8 x 40,9 mm.

Valor postal: 0,43 euros más viñeta.

Tirada: 500 mil.

La tercera sèrie de segells denominada *Juegos y deportes tradicionales* consta de dos segells dedicats respectivament al Llançament de barra i al Tir amb fona.

El llançament de barra és un joc de força i habilitat. Guanya el llançador que aconsegueix enviar la barra a major distància.

El tir amb fona, és una modalitat que consisteix en llençar un projectil a un blanc o diana el més lluny possible. La competició té lloc en un camp pla i lliure d'obstacles.

PERSONAJES

Fecha de emisión: 2 de junio de 2008.

Procedimiento de impresión: Calcografía.

Papel: Estucado, engomado, mate, fosforescente.

Tamaño de los sellos: 28,8 x 40,9 mm. y 40,9 x 28,8 mm.

Valor postal: 0,31 euros cada sello.

Tirada: 1 millón.

El passat 2 de juny es va emetre una sèrie de segells de correus denominada *Personajes*. Consta de quatre segells dedicats respectivament a Zenobia Camprubí, nascuda a Malgrat de Mar; María Lejárraga, nascuda a San Millán de la Cogolla; Carmen Martín Gaité, nascuda a Salamanca i Joan Oro, nascut a Lleida.

XXVI JORNADES DE TEATRE

ULLDECONA 2008

TEATRE MUNICIPAL

DEL 5 D'OCTUBRE AL 16 DE NOVEMBRE. TOTS ELS DIUMENGES A LES 18:30 HORES

ORGANITZA:
COL.LABOREN:

CENTRE CULTURAL RECREATIVU
GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE CULTURA
EXCMA. DIPUTACIÓ DE TARRAGONA
EXCM. AJUNTAMENT D'ULLDECONA

per Vicent Guimerà Sales

"SOPA DE SÈMOLA"

Ingredients:

- Sèmola de blat
- 1/2 ceba
- 2 alls sense pelar
- 1/2 l. d'aigua
- Daus de pa fregit
- Oli d'oliva cru i sal

Elaboració:

Ficarem a bullir l'aigua en los alls, la ceba i un rajolí d'oli d'oliva cru.

Al cap d'uns vint minuts li afegirem la sèmola, que sigue necessària per la quantitat d'aigua que hi ha.

Passats vint minuts una vegada estarà cuit només mos faltarà ficar-li per sobre uns daus de pa fregit en oli d'oliva (sobretot los daus que queden ben rossets).

I que no ens falte lo condiment més agraït, la sal.

Racó poètic

A l'infant Jordi Palau

Jordiet, mon infantó,
la nit placèvola avança;
dorm i escolta la cançó
que duu d'àngels l'enyorança.
Reposa, dolç amor meu,
mentre vetllen les estrelles
i davallen flors de neu
dels jardins on juguen elles.
Dorm tranquil la calma nit,
la mareta per tu canta,
a la vora del teu llit
els somnis dolents espanta.
Jordiet, ros infantó
tu ets la nostra alegria,
l'estimada il·lusió
i el llaç de nostra harmonia.

MIQUEL QUEROL
Barcelona, 26 maig de 1938

Sonet a Carmela

Jove polida, franca i carinyosa,
rostre blanquíssim com marina vela,
plena de llum damunt la mar blavosa,
jo la recordo, pàl·lida Carmela.

Jo la recordo, quan les manses ones
besen fervents la platja assolellada,
mentre el meu cor reposa breus estones
sobre l'arena tèbia i mullada.

Jo la recordo, quan a l'ombradís
d'un taronger que el ventijol oreja
fujo del sol flamíger del migdia;

I quan apar el primicer somrís
de l'alt estel que trèmul birbilleja,
jo la recordo encara amb melangia.

MIQUEL QUEROL
Cases d'Alcanar, 14 juliol de 1945